

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองแรงงานอิสระ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานอิสระ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา .. มาตรา .. และมาตรา .. ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อให้แรงงานอิสระสามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ
ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม และการรวมกลุ่มหรือรวมตัวในการจัดตั้งองค์กร
เพื่อสร้างอำนาจต่อรองให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงาน ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“แรงงานอิสระ” หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ
“ผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หมายความว่า ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผู้ประกอบอาชีพ
ค้าขาย ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างหรือให้บริการ ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ หรือผู้ประกอบอาชีพอื่น
ซึ่งไม่มีนายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน

“ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ” ผู้ซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และเป็นผู้ประกอบการที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ประกอบการอาชีพบริการขนส่งคนโดยสาร สิ่งของ หรืออาหาร ทำความสะอาด หรือบริการอื่น ๆ ผ่านผู้ประกอบการธุรกิจบริการระบบแพลตฟอร์มดิจิทัลโดยได้รับค่าตอบแทนผลสำเร็จแห่งการทำงานที่ทำจากผู้ประกอบการธุรกิจบริการระบบแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือ

(๒) ผู้ประกอบการอาชีพรับจ้างหรือให้บริการอื่นที่ได้รับค่าตอบแทนหรือรายได้หลักจากผู้จ้างงานเพียงคนเดียวเป็นหลัก โดยได้รับค่าตอบแทนผลสำเร็จแห่งการทำงานที่ทำจากผู้จ้างงานดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของรายได้ทั้งหมด และไม่มีลักษณะตาม (๑) ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจบริการระบบแพลตฟอร์มดิจิทัล” หมายความว่า ผู้ให้บริการสื่อกลางทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อกันโดยใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ระหว่างผู้เสนอขายสินค้าหรือบริการกับผู้ประกอบการอาชีพรับจ้างหรือให้บริการและผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้น

“ผู้จ้างงาน” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจบริการระบบแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือผู้ซึ่งตกลงว่าจ้างหรือจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า ข้อตกลงหรือข้อกำหนดการทำงานไม่ว่าจะเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาที่ระบุชัดเจนหรือเป็นที่เข้าใจโดยปริยายซึ่งผู้จ้างงานตกลงจ่ายค่าตอบแทนผลสำเร็จแห่งการทำงานที่ทำให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบการธุรกิจบริการระบบแพลตฟอร์มดิจิทัล หรือผู้จ้างงานตกลงจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามที่กำหนดในสัญญาจ้างสำหรับการทำงานกรณีปกติ โดยคำนวณจากสัดส่วนอัตราค่าบริการที่เรียกเก็บจากผู้ใช้น้ำหรือบริการ

“ค่าตอบแทนพิเศษ” หมายความว่า เงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นที่ผู้ประกอบการธุรกิจบริการระบบแพลตฟอร์มดิจิทัลหรือผู้จ้างงานตกลงจ่ายให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระสำหรับการทำงานในกรณีพิเศษตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

“กลุ่มแรงงานอิสระ” หมายความว่า แรงงานอิสระซึ่งรวมกลุ่มกันตามลักษณะอาชีพ ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปและได้ขึ้นทะเบียนกลุ่มแรงงานอิสระตามพระราชบัญญัตินี้

“องค์กรแรงงานอิสระ” หมายความว่า กลุ่มแรงงานอิสระตั้งแต่สิบห้ากลุ่มขึ้นไป ซึ่งรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรและได้ขึ้นทะเบียนองค์กรแรงงานอิสระตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีการดำเนินงานเกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

“คณะกรรมการบริหารกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

“พนักงานตรวจแรงงานอิสระ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานตรวจแรงงานอิสระกับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การยื่น การแจ้ง หรือการส่งเอกสาร ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการหรือมีเหตุอื่นทำให้ไม่สามารถดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ ให้ยื่น แจ้ง หรือส่งเอกสารโดยวิธีการทางไปรษณีย์ หรือให้ดำเนินการ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน สำนักงานแรงงานจังหวัด หรือสถานที่อื่น หรือโดยวิธีการอื่น ตามที่ปลัดกระทรวงประกาศกำหนด

มาตรา ๖ สิทธิหรือประโยชน์หรือการคุ้มครองที่แรงงานอิสระได้รับ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้รับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายอื่น

มาตรา ๗ การส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองแรงงานอิสระ ต้องคำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) การมีส่วนร่วมของแรงงานอิสระ กลุ่มแรงงานอิสระ องค์กรแรงงานอิสระ เจ้าของสถานประกอบการหรือผู้ประกอบการ ผู้จ้างงาน รวมทั้งองค์กรผู้จ้างงาน องค์กรลูกจ้าง องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม ตลอดจนภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ

(๒) การรวมกลุ่มหรือรวมตัวจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การได้รับสิทธิประโยชน์ และความคุ้มครองในการสร้างอำนาจต่อรองเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการจ้างงานและพัฒนาทักษะอาชีพของแรงงานอิสระที่มีประโยชน์ร่วมกัน

(๓) การส่งเสริม พัฒนาทักษะ ความรู้ คุณธรรม และจริยธรรม รวมถึงมีความสามารถในการประกอบอาชีพและการสร้างรายได้

(๔) การส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาให้แรงงานอิสระมีหลักประกันทางสังคม มีความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมถึงการมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี

(๕) การได้รับและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของแรงงานอิสระ

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองแรงงานอิสระตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานจัดให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระตามหลักเกณฑ์ที่ปลัดกระทรวงแรงงานกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อมีการขึ้นทะเบียนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หรือสำนักงานแรงงานจังหวัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการสำรวจความต้องการของแรงงานอิสระ โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานรวบรวมและประมวลผลสำรวจดังกล่าว และจัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการ เพื่อพิจารณากำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองแรงงานอิสระต่อไป

การสำรวจความต้องการของแรงงานอิสระตามวรรคสองให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสถิติ

มาตรา ๙ บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้จ้างงานและผู้ประกอบอาชีพ กึ่งอิสระหรือทายาท หรือระหว่างบุคคลดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐ อันเกี่ยวกับ สิทธิและหน้าที่ตามสัญญาจ้าง หรือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ด้านแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจสั่งให้ชดเชยหรือข้อกำหนดการทำงานที่ทำให้ผู้จ้างงาน ได้เปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกินสมควร มีผลใช้บังคับเพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี

หมวด ๒

ผู้ประกอบอาชีพอิสระ

มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบอาชีพอิสระที่ได้ขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๘ มีสิทธิได้รับการส่งเสริม และสนับสนุน ดังต่อไปนี้

(๑) การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์แรงงาน และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยการเพิ่มสมรรถนะและผลิตภาพให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี และนวัตกรรม การจัดระบบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และพัฒนาการศึกษาหลักสูตรการมีงานทำ

(๒) การสร้างโอกาสการมีงานทำที่ดีและมีความมั่นคงในการทำงาน การบริการ แนะนำอาชีพ การพัฒนาและขยายช่องทางการตลาดเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ

(๓) ส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน

(๔) ส่งเสริมและการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพ ที่เหมาะสม

(๕) ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหาร จัดการแรงงานอิสระ

(๖) ส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานอิสระ ตลอดจนการส่งเสริม การรวมกลุ่มและสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายแรงงานอิสระ

มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบอาชีพอิสระอาจขอให้องค์กรแรงงานอิสระที่ตนเป็นสมาชิก ฟ้องคดีและดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ แทน ในกรณีที่มีการเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบอาชีพอิสระโดยส่วนรวม ลักษณะหรือประเภทคดีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

ในการดำเนินคดีในศาล ให้องค์กรแรงงานอิสระตามวรรคหนึ่งมีอำนาจฟ้อง เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้ประกอบอาชีพอิสระได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน และค่าเสียหายแทนจากผู้ประกอบอาชีพอิสระดังกล่าว

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือใน การเข้าดำเนินคดีแทนผู้ประกอบอาชีพอิสระ หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือ ทายาท ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเห็นว่า การดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายอาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงานซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อทำหน้าที่ดำเนินคดีให้แก่ผู้ ประกอบอาชีพอิสระหรือทายาท และเมื่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายได้แจ้งให้ศาล ทราบแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวมีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด

ในการดำเนินคดีในศาล ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือทายาทได้ด้วย

หมวด ๓

สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ

มาตรา ๑๔ แรงงานอิสระจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนมีสิทธิรวมกันเป็นกลุ่มแรงงานอิสระ ตามลักษณะอาชีพ เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัตินี้ โดยยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรอง การจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระต่อปลัดกระทรวง

หลักเกณฑ์การยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ เมื่อปลัดกระทรวงได้รับคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงาน อิสระแล้ว ให้ปลัดกระทรวงออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่ง ไม่ออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระ ผู้ยื่นคำขอใบสำคัญรับรองการจัดตั้งมีสิทธิินาคติ ไปสู่ศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจาก ปลัดกระทรวง

ให้ปลัดกระทรวงประกาศการรับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระซึ่งได้รับใบสำคัญ รับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระตามวรรคหนึ่งในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๑๖ เมื่อกลุ่มแรงงานอิสระได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งกลุ่มแรงงานอิสระแล้ว มีสิทธิดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อองค์กรแรงงานอิสระเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ การส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพ การส่งเสริมการทำงาน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการตลาด ตลอดจนสิทธิประโยชน์ด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ

(๒) เป็นตัวแทนผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระในการเสนอความเห็น ข้อเรียกร้อง เจรจา และทำความตกลงกับผู้จ้างงานเกี่ยวกับสัญญาจ้าง เพื่อสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระ ในกลุ่มของตน

(๓) เป็นตัวแทนผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระในการดำเนินการเจรจาหรือทำความตกลงกับผู้จ้างงานหรือการยื่นคำร้องหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกลุ่มของตนตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอรายชื่อผู้แทนกลุ่มแรงงานอิสระในกลุ่มของตนต่อองค์กรแรงงานอิสระเพื่อคัดเลือกเป็นกรรมการในคณะกรรมการต่อไป

มาตรา ๑๗ กลุ่มแรงงานอิสระจำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้ากลุ่มมีสิทธิรวมกันเป็นองค์กรแรงงานอิสระ โดยยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ พร้อมด้วยข้อบังคับขององค์กรแรงงานอิสระต่อปลัดกระทรวง

หลักเกณฑ์การยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ข้อบังคับขององค์กรแรงงานอิสระอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์
- (๒) ที่ตั้งขององค์กรแรงงานอิสระ
- (๓) วิธีรับสมาชิกและการขาดจากสมาชิกภาพ
- (๔) อัตราเงินค่าสมัครและค่าบำรุง
- (๕) ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของสมาชิก
- (๖) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดการ การใช้จ่าย การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินอื่น ตลอดจนการทำบัญชีและการตรวจบัญชี

มาตรา ๑๙ เมื่อปลัดกระทรวงได้รับคำขอและเอกสารประกอบคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระครบถ้วนแล้ว ให้ปลัดกระทรวงออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระให้แก่ผู้ยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่พ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือในกรณีที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่งไม่ออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ ผู้ยื่นคำขอใบสำคัญรับรองการจัดตั้งมีสิทธินำคดีไปสู่ศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากปลัดกระทรวง

มาตรา ๒๐ ให้องค์กรแรงงานอิสระซึ่งได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร
แรงงานอิสระตามมาตรา ๑๙ มีสถานะเป็นนิติบุคคล และให้ปลัดกระทรวงประกาศการรับรอง
การจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๒๑ องค์กรแรงงานนอกอิสระที่ได้รับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร
แรงงานอิสระแล้ว มีสิทธิดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดนโยบายและแนวทาง
ในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระการส่งเสริมและพัฒนา
การประกอบอาชีพ การส่งเสริมการทำงาน การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการตลาด ตลอดจน
สิทธิประโยชน์ด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ

(๒) สร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างกลุ่มแรงงานอิสระองค์กรแรงงานอิสระ
หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแรงงานอิสระ

(๓) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่แรงงานอิสระและกลุ่มแรงงานอิสระ

(๔) เสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนา
คุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระต่อคณะกรรมการ

(๕) เป็นตัวแทนผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในการดำเนินการเจรจาหรือทำความตกลง
กับผู้จ้างงานหรือในการยื่นคำร้องหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครอง
ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

(๖) เป็นตัวแทนผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในการระงับข้อพิพาทหรือการฟ้องคดี
และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดี เพื่อคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

(๗) เสนอชื่อผู้แทนองค์กรแรงงานอิสระเพื่อให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการ
ตามมาตรา ๔๗ (๕)

(๘) รับเรื่องร้องทุกข์ หรือข้อร้องเรียนของแรงงานอิสระ ประมวลข้อมูล และส่งต่อให้
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้การช่วยเหลือ

(๙) ดำเนินการใด ๆ เพื่อผลประโยชน์ของแรงงานอิสระ

มาตรา ๒๒ ให้ปลัดกระทรวงยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่ง
เพิกถอนทะเบียนกลุ่มแรงงานอิสระหรือองค์กรแรงงานอิสระ เมื่อปรากฏว่าในกรณีที่กลุ่มแรงงานอิสระ
หรือองค์กรแรงงานอิสระ ดำเนินการขัดต่อวัตถุประสงค์หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

ให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง
หรือหลักฐานเกี่ยวกับการดำเนินการของกลุ่มแรงงานอิสระหรือองค์กรแรงงานอิสระตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๔

การส่งเสริม พัฒนาคุณภาพชีวิต และคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

ส่วนที่ ๑

สัญญาจ้างผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๒๓ สัญญาจ้างมาตรฐานระหว่างผู้จ้างงานกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ที่ทำเป็นหนังสือต้องเป็นภาษาไทย โดยอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วันที่สัญญาจ้างมีผลใช้บังคับ
- (๒) วัตถุประสงค์ของข้อตกลงหรือข้อกำหนดการทำงาน
- (๓) รายละเอียดหรือลักษณะงานที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระต้องดำเนินการในการทำงาน
- (๔) หน้าที่ของผู้จ้างงานกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ
- (๕) หลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งระยะเวลา

ในการจ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ

- (๖) สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการอื่นที่จัดให้กับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ถ้ามี
- (๗) เงื่อนไขหรือหลักเกณฑ์ในการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกสัญญา
- (๘) ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ถ้ามี
- (๙) ผู้รับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการทำงาน
- (๑๐) ค่าปรับในกรณีมีการไม่ปฏิบัติตามสัญญา
- (๑๑) วิธีการระงับข้อพิพาท ถ้ามี
- (๑๒) รายการอื่นที่ผู้จ้างงานกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตกลงกันไว้ล่วงหน้า

ในข้อตกลงหรือข้อกำหนดการทำงาน

มาตรา ๒๔ ผู้จ้างงานต้องเปิดเผยสัญญาจ้างมาตรฐานตามมาตรา ๒๓ เป็นการทั่วไป เพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสามารถตรวจสอบได้

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสัญญาจ้างมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ผู้จ้างงานต้องเผยแพร่สัญญาจ้างเป็นการทั่วไปและแจ้งให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งเป็นคู่สัญญาทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสามวัน หากเกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ถ้าผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระยังคงทำงานอยู่ต่อไป โดยผู้จ้างงานไม่ทักท้วง ให้ถือว่าผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตกลงทำงานตามสัญญาจ้างที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

ผู้จ้างงานต้องส่งสัญญาจ้างตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานหรือสำนักงานแรงงานจังหวัด แล้วแต่กรณี เก็บไว้เพื่อใช้เป็นเอกสารในการตรวจสอบ

มาตรา ๒๕ ผู้จ้างงานมีหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ถูกต้องตามสิทธิ และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น รวมถึงมีหน้าที่กำกับดูแล ให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระปฏิบัติตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

ส่วนที่ ๒

ค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๒๖ ให้ผู้จ้างงานกำหนดค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ สำหรับงาน อันมีลักษณะ คุณภาพ และปริมาณเท่ากัน หรืองานที่มีค่าเท่าเทียมกันในอัตราเท่ากันไม่ว่าจะเป็นเพศใด

การกำหนดค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษตามวรรคหนึ่งต้องคำนึงถึงช่วงเวลาในการทำงาน ความยากง่ายในการทำงาน และค่าใช้จ่ายของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในการทำงาน

มาตรา ๒๗ ให้ผู้จ้างงานจ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามอัตราและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

ในกรณีที่ผู้จ้างงานไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษหรือจ่ายไม่ครบตามวรรคหนึ่ง ผู้จ้างงานจะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในระหว่างผิดนัด ในอัตราร้อยละสามต่อปี ในกรณีที่ผู้จ้างงานจงใจไม่จ่ายค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษหรือจ่ายไม่ครบตามวรรคหนึ่งโดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้ผู้จ้างงานเสียเงินเพิ่มให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในอัตราร้อยละสองต่อปีของเงินที่ค้างจ่าย

ในกรณีที่ผู้จ้างงานพร้อมที่จะจ่ายค่าตอบแทนตามวรรคสอง และได้นำเงินไปวางไว้ ณ สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน หรือสำนักงานแรงงานจังหวัด เพื่อจ่ายให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้จ้างงานไม่ต้องเสียดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มตั้งแต่วันที่ผู้จ้างงานนำเงินนั้นไปวางไว้

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ผู้จ้างงานหักค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ เว้นแต่ชำระภาษีเงินได้ ตามจำนวนที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระต้องจ่ายหรือชำระเงินอื่นตามที่มิกฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๒๙ ผู้จ้างงานอาจหักเงินดังต่อไปนี้จากค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษ โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

(๑) เพื่อชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือสหกรณ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันกับ สหกรณ์ออมทรัพย์ หรือหนี้ที่เป็นไปเพื่อสวัสดิการที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระฝ่ายเดียว

(๒) เป็นหลักประกันความเสียหายในการทำงานตามมาตรา ๔๒

(๓) เป็นเงินสะสมเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกองทุนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่กำหนดในสัญญาจ้าง

(๔) เพื่อชำระค่าบำรุงองค์กรแรงงานอิสระตามข้อบังคับขององค์กรแรงงานอิสระ

มาตรา ๓๐ การหักค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษตามมาตรา ๒๙ ห้ามมิให้หักเกินร้อยละสิบและจะหักรวมกันได้ไม่เกินหนึ่งในห้าของเงินที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีสิทธิได้รับ ตามกำหนดเวลาการจ่ายค่าตอบแทน

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้ทำความตกลงหรือให้ความยินยอม เป็นหนังสือไว้โดยชัดแจ้งให้ผู้จ้างงานหักค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษที่ถึงกำหนดจ่ายให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเพื่อชำระหนี้หรือภาระผูกพันที่มีต่อผู้จ้างงานนอกเหนือจากการหักค่าตอบแทน ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ให้ผู้จ้างงานหักค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษเกินอัตราที่กำหนดไว้ ตามมาตรา ๓๐ ได้จนกว่าหนี้หรือภาระผูกพันนั้นจะระงับ

มาตรา ๓๒ การหักค่าตอบแทนและค่าตอบแทนพิเศษตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑ รวมกันแล้วจะต้องไม่เกินสองในห้าของเงินที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีสิทธิได้รับ ตามกำหนดเวลาการจ่ายค่าตอบแทน

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่สัญญาจ้างสิ้นสุดลง ให้ผู้จ้างงานจ่ายค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ และเงินที่ผู้จ้างงานมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระภายในสามวัน นับแต่วันที่เลิกจ้าง

มาตรา ๓๔ ในกรณีการทำสัญญาจ้างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระใดอาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการจ้างงานหรือการประกอบอาชีพ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้สัญญานั้น ต้องทำตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๓

หลักประกันในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๓๕ ผู้จ้างงานอาจเรียกหรือรับค่าลงทะเบียนหรือหลักประกันความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็เงินหรือทรัพย์สินอื่นจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้ ในกรณีที่ลักษณะหรือสภาพของงานที่ทำนั้นเป็นงานที่ต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สิน ที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับหรือใช้ในการทำงาน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้จ้างงาน

ลักษณะหรือสภาพของงานที่ให้เรียกหรือรับค่าลงทะเบียนหรือหลักประกัน ความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดในการทำงานจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ตลอดจนประเภท ของหลักประกัน จำนวนมูลค่าของหลักประกันหรือค่าใช้จ่ายอื่นใด และวิธีการเก็บรักษาหลักประกัน หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้จ้างงานเรียกหรือรับหลักประกันความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิดจากการทำงาน ให้ผู้จ้างงานคืนหลักประกันหรือค่าใช้จ่ายอื่นใด พร้อมดอกเบี้ย ถ้ามี ให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้จ้างงานเลิกจ้าง หรือวันที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระลาออก หรือวันที่สัญญาประกันสิ้นสุดแล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๔

สิทธิและสวัสดิการของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๓๗ เมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลงและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งได้ทำงานมาแล้ว ไม่น้อยกว่าหกเดือนร้องขอ ให้ผู้จ้างงานออกใบสำคัญรับรองการทำงานที่แสดงว่าผู้ประกอบอาชีพ กึ่งอิสระนั้นทำงานนานเท่าไรและงานที่ทำนั้นเป็นงานอย่างไร ให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๓๘ ห้ามผู้จ้างงานให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์หรือเด็ก ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีทำงานที่มีลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของหญิง มีครรภ์หรือเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี

งานที่มีลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของหญิงมีครรภ์ หรือเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๕

การร้องเรียน การสอบสวน และการดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการร้องเรียนจากผู้รับบริการเกี่ยวกับความผิดพลาดบกพร่อง ในการทำงานของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ ให้ผู้จ้างงานทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีการร้องเรียน ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องเรียน โดยห้ามมิให้ผู้จ้างงานสั่งพักงาน ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระในระหว่างการสอบสวนดังกล่าว เว้นแต่เป็นข้อร้องเรียนที่มีความร้ายแรง อันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินหรือผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ต่อผู้รับบริการ

ในกรณีที่ที่มีการร้องเรียนจากบุคคลอื่นว่าผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น ให้ผู้จ้างงานตรวจสอบข้อเท็จจริงที่มีการร้องเรียน ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยผู้จ้างงานอาจสั่งพักงานผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระ ในระหว่างการสอบสวนก็ได้

การพิจารณาข้อร้องเรียนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้จ้างงานต้องให้สิทธิผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระในการชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงด้วย

ในกรณีที่ผู้จ้างงานพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อร้องเรียนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เกิดจากความผิดพลาดในการทำงานของผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระและเห็นควรพักงานหรือเลิกจ้าง ให้แจ้งคำสั่งพร้อมระบุความผิดให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน ก่อนการพักงานหรือเลิกจ้าง โดยให้กำหนดระยะเวลาพักงานได้ไม่เกินเจ็ดวัน โดยให้หักจำนวนวันพักงาน ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงออกจากระยะเวลาพักงานด้วย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระเห็นว่าคำสั่งพักงานหรือเลิกจ้าง ของผู้จ้างงานตามมาตรา ๓๙ ไม่เป็นธรรม ให้ยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระเพื่อดำเนินการ โกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนนำคดีไปสู่ศาล

มาตรา ๔๑ นอกจากข้อพิพาทเกี่ยวกับคำสั่งพักงานหรือเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๔๐ แล้ว ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระและผู้จ้างงาน ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระและผู้จ้างงานยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระ เพื่อดำเนินการโกล่เกลี่ยข้อพิพาทก่อนนำคดีไปสู่ศาลด้วย

(๑) ข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาจ้าง

(๒) ข้อพิพาทกรณีที่ผู้จ้างงานไม่จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพกึ่งอิสระตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ข้อพิพาทกรณีผู้จ้างงานไม่ให้สิทธิ สวัสดิการ หรือประโยชน์อื่นใดตามที่กำหนดไว้ ในสัญญาจ้างหรือตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ เมื่อพนักงานตรวจแรงงานอิสระได้รับคำร้องตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แล้ว ให้ดำเนินการไกล่เกลี่ยโดยไม่ชักช้า โดยให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและผู้จ้างงานเข้าร่วมในการไกล่เกลี่ย เพื่อชี้แจงแสดงเหตุผล พร้อมทั้งแสดงพยานหลักฐานของตน

หลักเกณฑ์ในการยื่นคำร้องขอไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของพนักงานตรวจแรงงานอิสระ ให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ การดำเนินการตามมาตรา ๔๒ ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระคำนึงถึง สภาพการทำงาน ภาวะค่าครองชีพ ความเดือดร้อนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ระดับของค่าตอบแทน และค่าตอบแทนพิเศษ หรือสิทธิและประโยชน์อื่นใดของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ทำงานในกิจการ ประเภทเดียวกัน รวมทั้งฐานะแห่งกิจการของผู้จ้างงาน ตลอดจนสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมโดยทั่วไป ประกอบการพิจารณา เพื่อกำหนดให้เป็นธรรมแก่คู่ความทั้งสองฝ่ายด้วย

มาตรา ๔๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและผู้จ้างงานต้องปฏิบัติข้อตกลงระดับข้อพิพาท ในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงระดับข้อพิพาทหรือหากตกลงกันไม่ได้ ให้นำคดีไปสู่ศาลได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำวินิจฉัยดังกล่าว

การนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามข้อตกลงระดับข้อพิพาท เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและผู้จ้างงาน ตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ ให้องค์กรแรงงานอิสระซึ่งผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นสมาชิก มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปรับเป็นพินัย และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครอง ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในองค์กรของตนตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้ ถ้ามีหนังสือ มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระดังกล่าว

ในการดำเนินคดีในศาล มีให้องค์กรแรงงานอิสระถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาต เมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่ง เกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ การถอนฟ้องหรือการพิพากษา ในกรณีที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้อง มีหนังสือแสดงความยินยอมของ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดง ต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้จ้างงานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานมีอำนาจโฆษณาคำพิพากษา ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนให้ประชาชนทราบ

ในกรณีที่ผู้จ้างงานไม่ปฏิบัติตามประกาศ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน มีอำนาจโฆษณาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการไม่ปฏิบัติตามประกาศให้ประชาชนทราบ

การโฆษณาคำพิพากษาหรือข้อมูลตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้กระทำ ทางสื่อโฆษณาและสื่อรูปแบบอื่นตามที่ปลัดกระทรวงประกาศกำหนด โดยจะระบุชื่อผู้ประกอบการ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

หมวด ๕

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๔๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ” เรียกโดยย่อว่า “...” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านกฎหมาย และด้านแรงงาน

(๕) กรรมการจำนวนไม่เกินหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรแรงงานอิสระ ให้รองปลัดกระทรวงแรงงานที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงแรงงานแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ กรรมการตามมาตรา ๔๗ (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๔๗ (๔) และ (๕) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่

เมื่อกรรมการเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนก่อนวันครบวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่วาระของกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้

มาตรา ๔๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๔๗ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือขาดประชุมสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๕๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๒) ให้ความเห็นชอบแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด

(๓) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

(๔) เสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายในการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) รายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ และเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๖) ให้ความเห็นระเบียบเกี่ยวกับการอนุมัติจัดสรรเงินของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในกิจการของกองทุนตามมาตรา ๖๒ วรรคสาม

(๗) อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินและรายการค่าใช้จ่ายของคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การจัดทำรายงานตาม (๕) อาจทำเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และให้เผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวในลักษณะที่ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบได้อย่างสะดวก

มาตรา ๕๒ นโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระตามมาตรา ๕๑ (๑) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาทักษะฝีมือและส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการแรงงานในตลาด สร้างโอกาสในการมีงานที่ดี และความมั่นคงในการทำงานของแรงงานอิสระ

(๒) การสร้างหลักประกันทางสังคมและหลักประกันสุขภาพของแรงงานอิสระ

(๓) การส่งเสริมความคุ้มครองและความปลอดภัยในการทำงาน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการแรงงานอิสระ

(๔) การส่งเสริมความร่วมมือด้านการบริหารจัดการแรงงานอิสระของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

การจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานตามวรรคหนึ่ง ต้องมีการเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชน องค์กรแรงงานอิสระ กลุ่มแรงงานอิสระมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและจัดทำ

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการเสนอแนะนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานที่ได้จัดทำขึ้นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

มาตรา ๕๔ เมื่อได้ประกาศนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้แจ้งให้ทราบ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการอาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

มาตรา ๕๕ ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลตามมาตรา ๕๑ (๓) หากปรากฏว่าการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐหรือกฎหมายใดไม่สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ ให้คณะกรรมการประสานงานหรือปรึกษาหารือกับหน่วยงานของรัฐหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือที่กำกับดูแลเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๕๖ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระทุกห้าปี

ในกรณีที่สถานการณ์ของโลกหรือสถานการณ์ของประเทศเปลี่ยนแปลงไปจนไม่สามารถหรือไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระได้จะจัดให้มีการทบทวนก่อนระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

ในการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๒ วรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๘ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานรับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการ และให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) รายงานผลการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระต่อคณะกรรมการเพื่อติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลตามมาตรา ๕๑ (ก)
- (๓) รับ เก็บรวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ
- (๔) ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ
- (๕) จัดทำระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานอิสระ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยเอื้อหรือเป็นปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการแรงงานอิสระ รวมทั้งผลการดำเนินการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ
- (๖) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและบูรณาการความร่วมมือกับส่วนราชการหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจัดระบบงาน กำกับ ติดตามการดำเนินการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงแรงงาน เพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) ประสานและสนับสนุนการทำงานร่วมกับเครือข่ายแรงงานอิสระ
- (๘) ติดตาม ตรวจสอบ ประสานงาน สนับสนุน หรือเร่งรัดการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานและการประเมินผลเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ ตลอดจนอุปสรรคในการดำเนินงานเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานแรงงานจังหวัดเป็นศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระในเขตพื้นที่จังหวัด และสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเป็นศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งอำนวยความสะดวกและประสานงานหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน กลุ่มแรงงานอิสระ องค์กรแรงงานอิสระ และภาคประชาชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม คุ้มครองและพัฒนาแรงงานอิสระ ตลอดจนสร้างและขยายเครือข่ายการคุ้มครองแรงงานอิสระ
- (๒) จัดทำทะเบียนข้อมูลแรงงานอิสระและเครือข่ายด้านแรงงานในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- (๓) ให้บริการข้อมูลข่าวสาร สร้างความรู้ความเข้าใจ ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีงานทำ การพัฒนาสมรรถนะด้านอาชีพ มาตรฐานสภาพการทำงาน มาตรฐาน

ด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ และส่งเสริมสนับสนุนและขยายความคุ้มครองประกันสังคมแก่แรงงานอิสระ

(๔) รับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียนของแรงงานอิสระ ประมวลข้อมูล และมอบหมายให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระดำเนินการ ตลอดจนส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาให้การช่วยเหลือ

(๕) ติดตามผลการดำเนินงาน สรุปผล และรายงานผลต่อคณะกรรมการ

หมวด ๖

กองทุนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๖๐ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองแรงงานอิสระ

มาตรา ๖๑ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๘๙
- (๒) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๓) เงินอุดหนุนที่ได้รับจากรัฐบาล
- (๔) เงินค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) เงินค่าสมาชิก เงินสะสม และเงินสมทบ
- (๖) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน
- (๗) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๘) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- (๙) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

มาตรา ๖๒ เงินของกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

- (๑) อนุรักษ์ส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารกองทุน
- (๒) ช่วยเหลือและอุดหนุนกลุ่มแรงงานอิสระหรือองค์กรแรงงานอิสระที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ที่เสนอโครงการหรือแผนงานในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ
- (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระของสมาคม มูลนิธิ องค์กรเอกชน หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ
- (๔) ให้แรงงานอิสระกู้ยืมเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพ
- (๕) จัดให้มีประกันเพื่อคุ้มครองด้านสุขภาพและสวัสดิการแก่แรงงานอิสระ

(๖) เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีสิทธิประโยชน์อื่นใดแก่แรงงานอิสระ ตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

(๗) เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนและค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุน ไม่เกินร้อยละ .. ของเงินค่าสมาชิก เงินสะสม และเงินสมทบตามมาตรา ๖๑ (๕)

ในการที่แรงงานอิสระจะได้รับสิทธิประโยชน์ตาม (๔) (๕) และ (๖) อาจกำหนดให้ผู้จัดการหรือแรงงานอิสระจ่ายเงินค่าสมาชิกเข้ากองทุนเป็นรายปีด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินสามร้อยละสิบบาทต่อปี

การใช้จ่ายเงินกองทุนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระของคณะกรรมการตามมาตรา ๕๑ (๑)

มาตรา ๖๓ ให้ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระจ่ายเงินสะสมและผู้จัดการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าตอบแทนในอัตราร้อยละ .. ของค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระได้รับ โดยให้ผู้จ้างงานหักจากค่าตอบแทนส่งเข้ากองทุน ดังต่อไปนี้

(๑) ปีที่..ถึงปีที่.. อัตราร้อยละ ..

(๒) ปีที่..ถึงปีที่.. อัตราร้อยละ ..

(๓) ปีที่..ถึงปีที่.. อัตราร้อยละ ..

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องกำหนดอัตราเงินสะสมหรือเงินสมทบน้อยกว่าอัตราที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจะออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระและผู้จัดการต้องจ่ายเข้ากองทุนได้

ให้ผู้จ้างงานนำเงินสะสมที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่งและเงินสมทบส่งให้แก่กองทุนภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสะสมไว้ พร้อมทั้งยื่นแบบรายการแสดงการส่งเงินสะสมและเงินสมทบ ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้จ้างงานไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๖๓ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ .. ของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้จ้างงานยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่ง ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่ผู้จ้างงานต้องจ่าย

ในกรณีที่ผู้จ้างงานมิได้หักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระ เพื่อส่งเป็นเงินสะสมหรือหักไว้แล้วแต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๖๓ ให้ผู้จ้างงานมีหน้าที่ส่งเงินสะสมเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่ง และในกรณีเช่นว่านี้ สิทธิที่ผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกอบอาชีพทั้งอิสระได้ส่งเงินสะสมแล้ว

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่ผู้จ้างงานไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา ๖๓ วรรคสาม ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระมีหนังสือแจ้งให้ผู้จ้างงานนำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระ และเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้าผู้จ้างงานได้รับหนังสือแจ้งดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระมีอำนาจประเมินเงินสะสม

หรือเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้จ้างงานนำส่งได้ โดยให้ถือว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ผู้จ้างงานมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบในเดือนที่ผู้จ้างงานได้เคยนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบมาแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสะสมหรือเงินสมทบตามมาตรา ๖๕ ว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่แท้จริงที่ผู้จ้างงานมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่พนักงานตรวจแรงงานอิสระประเมินไว้ตามมาตรา ๖๕ ให้กองทุนมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้ผู้จ้างงานทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้ผู้จ้างงานนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่ผู้จ้างงานส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเกินจำนวนที่ต้องนำส่ง ให้ผู้จ้างงานมีสิทธินำเงินสะสมหรือเงินสมทบในส่วนที่เกินไปนั้นตามที่ได้รับแจ้งจากกองทุนมาหักจากจำนวนเงินที่ต้องนำส่งให้กองทุนในงวดถัดไป

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่ไม่สามารถนำเงินสะสมหรือเงินสมทบในส่วนที่เกินหักจากจำนวนเงินที่ต้องนำส่งให้กองทุนในงวดถัดไปได้ เนื่องจากผู้จ้างงานเลิกกิจการ หรือล้มละลาย หรือเหตุอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เงินนั้นตกเข้าบัญชีของผู้ประกอบอาชีพกิ่งอิสระแต่ละคน

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ผู้จ้างงานไม่นำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ หรือนำส่งไม่ครบจำนวน หรือไม่จ่ายเงินเพิ่มในกรณีที่ต้องจ่ายเงินเพิ่ม ให้ปลัดกระทรวงมีอำนาจออกคำสั่งยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรืออายัดสิทธิเรียกร้องของผู้จ้างงานเพียงพอที่จะจ่ายค่าจ้างที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรืออายัดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกเมื่อมีการส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้จ้างงานนำเงินสะสมและเงินสมทบที่ค้างชำระ และเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น และผู้จ้างงานไม่ชำระเงินดังกล่าวแก่กองทุนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

หลักเกณฑ์การยึดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดหรืออายัดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ การแจ้งจำนวนเงินสะสมหรือเงินสมทบที่ประเมินได้และการแจ้งผลการพิสูจน์ตามมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ ให้กองทุนส่งไปยังผู้จ้างงานโดยทางอิเล็กทรอนิกส์ ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้จ้างงาน ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้จ้างงาน ถ้าไม่พบผู้จ้างงาน ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้จ้างงาน จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้จ้างงานนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดหนังสือดังกล่าวไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายที่สำนักงานของผู้จ้างงาน เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่านายจ้างได้รับหนังสือแล้ว

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระทำงานกับผู้จ้างงานหลายราย ให้ผู้จ้างงานทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สาธารณภัย หรือเหตุการณ์ใดที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทธุรกิจ ระยะเวลา หรือเงื่อนไขใด เพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระหรือผู้จ้างงานลด ลดหย่อน หรือเลื่อนการนำส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี ตลอดจนให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระสามารถนำเงินสะสมและผลประโยชน์ของเงินสะสมในบัญชีของตนเองบางส่วนออกจากกองทุนได้ ประกาศตามวรรคหนึ่งเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารกองทุนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระ” ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงาน

ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคนซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านการเงิน เศรษฐศาสตร์ การลงทุน กฎหมาย หรือด้านแรงงาน

ให้ผู้บริหารกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการบริหารกองทุนตาม (๓) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตามมาตรา ๔๗ ในขณะเดียวกันมิได้

มาตรา ๗๓ ให้นำความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๗๒ (๓) และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุนโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๙ (๓) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๔ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารกองทุน กำกับดูแลการบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ภายใต้กรอบนโยบายและแนวทางการส่งเสริมการคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระของคณะกรรมการตามมาตรา ๕๑ (๑)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการใช้จ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๓) พิจารณาอนุมัติจัดสรรเงินของกองทุนเพื่อใช้จ่ายในกิจการของกองทุนตามมาตรา ๖๒

(๔) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงินและรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ตามที่ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระเสนอ

(๕) แต่งตั้งผู้บริหารกองทุนเพื่อทำหน้าที่บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ของกองทุน

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การตัดหนี้เป็นสูญ การจัดหาผลประโยชน์ และการตรวจสอบภายในของกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการบริหารกองทุน

การพิจารณาอนุมัติจัดสรรเงินของกองทุนตาม (๓) และการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ และการกำหนดวงเงินและรายการค่าใช้จ่ายตาม (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ บริหารกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๗๕ ในการจัดทำระบบการบัญชี ให้แยกบัญชีเงินกองทุนสำหรับผู้ประกอบอาชีพ กึ่งอิสระและผู้ประกอบอาชีพอิสระออกจากกัน เพื่อให้การใช้จ่ายเงินกองทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการ ส่งเงินเข้ากองทุน

มาตรา ๗๖ การบริหารกองทุน ผู้บริหารกองทุน พนักงาน ลูกจ้าง การบัญชี และการตรวจสอบ และการกำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ ตลอดจนการกำหนดค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์หรือสวัสดิการต่าง ๆ ของคณะกรรมการบริหารกองทุน ผู้บริหารกองทุน พนักงาน และลูกจ้าง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน

หมวด ๗

พนักงานตรวจแรงงานอิสระ

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่พนักงานตรวจแรงงานอิสระได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการ ส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการคุ้มครองแรงงานอิสระตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกแรงงานอิสระ ผู้จ้างงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการ ที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้เอกสารหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำงานของแรงงานอิสระ หรือสำนักงานของผู้จ้างงาน หรือสถาน ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระในช่วงเวลาทำงานของแรงงานอิสระหรือในเวลาประกอบ กิจการของผู้จ้างงานหรือสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวม พยานหลักฐานต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบหรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือแจ้งให้หน่วยงาน ภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนต่อไป

(๔) มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จ้างงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับ แรงงานอิสระ หรือแรงงานอิสระปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๘ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจของพนักงานตรวจแรงงานอิสระ ตามมาตรา ๗๗ (๒) ให้พนักงานตรวจแรงงานอิสระแสดงบัตรประจำตัวต่อแรงงานอิสระ ผู้จ้างงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานตรวจแรงงานอิสระให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่แรงงานอิสระ ผู้จ้างงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ไม่พอใจคำสั่งของพนักงาน ตรวจแรงงานอิสระตามมาตรา ๗๗ (๔) ให้อุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย ภายในระยะเวลาที่กำหนดในคำสั่ง

มาตรา ๘๐ เมื่อมีการยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๗๙ แล้ว ให้ปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน ตรวจแรงงานอิสระ เว้นแต่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือมีการวางหลักประกันตามที่ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายกำหนด

ในกรณีที่ผู้จ้างงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ หรือแรงงานอิสระได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานอิสระตามมาตรา ๗๗ (๓) หรือได้ปฏิบัติตาม คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนด การดำเนินคดีต่อผู้จ้างงาน เจ้าของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ หรือแรงงานอิสระ ให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๘๑ ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่ง ปลัดกระทรวงมอบหมายตามมาตรา ๘๐ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้คำวินิจฉัยนั้น เป็นที่สุด

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๒ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษ ..

มาตรา ๘๓ ผู้จ้างงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษ ..

มาตรา ๘๔ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษ ..

มาตรา ๘๕ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษ ..

มาตรา ๘๖ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษ ..

มาตรา ๘๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานอิสระตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๘ ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๔๗ (๑) (๒) และ (๓) และให้รองปลัดกระทรวงแรงงานที่ได้รับมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงแรงงานแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๔๗ (๔) และ (๕) ภายใน .. วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๙ ในวาระเริ่มแรกให้ปลัดกระทรวงมอบหมายให้หัวหน้าหน่วยงานในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานทำหน้าที่ผู้บริหารกองทุนไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้บริหารกองทุนตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง

มาตรา ๙๐ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนสำหรับกลุ่มผู้รับงานไปทำที่บ้านตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานอิสระตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี